

Pastýřský list Velikonoce 2015

Drazí bratři a sestry,
každému z Vás přeji pravou velikonoční radost, radost ze vzkříšení.

Kristus nevstal proto, aby nám dal trochu radosti, ulevil našemu svědomí a nabídl pomocnou ruku pro lepší život na zemi. On umřel světu, aby nám dal nový život. *Když Bůh vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás. (Ef 2,6a) Křestním ponořením do jeho smrti jsme byli spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. (Řím 6,4) Když jsme byli s Kristem vzkříšeni, usilujme o to, co pochází shůry... nemysleme na to, co je na zemi. (srov. Kol 3, 1–2)*

Být křesťanem znamená mít v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš, který se ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži (Flp 2,5.8). Znamená to být ukřižován spolu s Kristem, takže můžeme říct se svatým Pavlem: *Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. (Gal 2,20) Znamená to neznat nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného (1Kor 2,2). Ukřižovaný Kristus však vstal z mrtvých a pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. (1Kor, 15,20.22)*

Zmrtvýchvstalý žije jiný život. On není závislý na světě. Křesťan, který patří Kristu, není jako ostatní lidé, snad jen o trochu slušnější a strážce nějakých hodnot. On objevil lásku Boha, který miluje až k smrti. Křesťan už ve křtu vstal k novému životu a žije už dnes životem Kristovým. *My jsme přešli ze smrti do života, a proto milujeme bratry. Kristus za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit život za své bratry. (1Jan 3, 14.16)*

V poslední době často slyšíme o pronásledovaných křesťanech, o současných mučednících, kteří raději obětují život, než aby zradili Krista. Bez víry v život věčný by to nedokázali, ba ani by to nemělo smysl. Historici odhadují, že od Kristova zmrtvýchvstání za něj položilo život asi 70 milionů křesťanů. Více než polovina z nich zemřela v minulém století a dnešek nezůstává pozadu. I dnes platí, že krev mučedníků je semenem nových křesťanů. Zatímco slyšíme o krutém pronásledování třeba v muslimském světě nebo v komunistické Koreji, jen v Číně přibývá každým dnem prý deset tisíc křesťanů. Církev ve světě skutečně roste.

I nás oslava Kristova vzkříšení volá ke svědectví. Nepolevujme v modlitbách za pronásledované křesťany, ale mějme i odvahu žít v naší sekularizované společnosti jako Boží děti novým životem podle vzoru Kristova i za cenu nějaké oběti. Svět má právo to vidět, aby mohl uvěřit. Nezapomínejme, že každá neděle je oslavou vzkříšení a každá mše svatá je skutečným zpřítomněním smrti a vzkříšení Krista. Jestli opravdu chceme něco udělat pro obrácení Evropy, pro zachování míru, slavme každou neděli jako opravdový svátek vzkříšení k novému životu a najděme znovu cestu k častější

účasti na mši svaté nejen o nedělích. Jsou-li mnohé kostely při mších ve všední dny prázdné, nemůžeme říct, že děláme dost pro záchranu naší vlasti a Evropy.

Velikonoce nás zvou k nové zkušenosti víry. I my můžeme být svědky nového vzkříšení církve v naší zemi. Ale musíme spolu s Kristem vstupovat do Velkého pátku, abychom mohli zažívat radost velikonočního vzkříšení. Základem je nepřerušené spojení s Kristem a jistota, že od jeho lásky nás nemůže odloučit nic na světě.

Tuto radostnou jistotu každému z Vás ze srdce přeje a vyprošuje

arcibiskup Jan